

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi fel

Harc a szivacsért.

Pécs, 1896. szeptember hó 1

(*) Holnap reggel 10 órakor ismét megnyílnak a Sándor-utcai színház kapui, a kicsapott bajszu portás „alázatos jóreggelt” kíván a nagyságos, méltóságos és kegyelmes honatyáknak, akik újlag bevonulnak rövid időre, hogy folytassák a honmentés munkáját ott, ahol elhagyták, legalább a következő hó elsejéig, amikor tudvalevőleg fertály, még pedig valószínűleg utolsó fertály van, és nyolcszáz kemény forintokat vágnak zsebre; a többit aztán üsse a kő... akár mindjárt szétkergetheti Bánffy báró az egész gyülekezetet, amely immár eleget tón legfőbb feladatának.

Mert a magyar politikai élet — a 67-es alapon álló kormányok és pártok dicsőségére — ma már nem egyéb lyukacsos szivacsnál, a mely a tiszta és a piszkos vizet egyaránt befogadja magába. Minden attól függ, ki kaparítja kezébe a szivacsot és milyen vízbe dugja azt. Tehát a harc ezért a szivacsért, a politikai élet kihasználásáért: a hatalomért megkezdődik újra; megkezdődik pedig — a jelek után ítélve — oly hévvel, aminőt még eddig nem volt alkalmunk szemlélni.

Bánffyk, mint dolgukat jól értő komédiások, már el is készítették a t. Házmenűjét, attól függ minden, vajjon beveszi-e ezt a honatyák gyomra, akik közt tudva-

levőleg 180 ellenzéki is van. Ez a „Speizcetli” a következő volna: A bűnvádi eljárásról szóló javaslatot az előadó rémségesen ajánlja elfogadásra, jön utána egy kis ellenzéki görögützes speech-elés, a részletes vita, ami legfeljebb két hétig tart. Jön azután a jövő évi költségvetés, amivel uj-évig ki lehet húzni az időt; közbe-közbe azután étvágycsinálónak a miniszterelnök beadja a vámszövetség megújításáról és a kvóta-fölemeléséről szóló javaslatot, vagy esetleg az egy évi provizoriumról szóló javaslatot, ami végtelenül rövid lesz, mindössze két kis paragrafus.

Részünkről alaposan kételkedünk benne, hogy ezt az étlapot a honatyák, kik már teljesen elvesztették étvágyukat, holmi mesterséges étvágygerjesztők, mint vicinális vasutak nélkül, végigegyék. Igen sokan vannak ugyanis magában a kormánypártban, még többen az ellenzéken, akik elképzelni se tudják, hogy a mi kormányunk bírjon azzal az erővel és energiával, a mikre feltétlenül szüksége van a mi legsajátosabb érdekeink ellen törő bécsi befolyásokkal és agitációkkal szemben. Még az is nagyon valószínűtlen, hogy a provizorium iránt benyújtandó javaslatot keresztül képes hajtani a parlamenti retortákon és ekkor végleg ki van zárva annak a lehetősége, hogy az országgyűlés októbernél tovább együttmaradhasson.

A reakcionárius néppárt kirohanásai, a kormánypárt aknamunkája, a közjogi el-

lenzék szervezkedése, Ugron és Apponyi riadói és Ausztria lelketlen követelése egytől-egyig arról tanuskodnak: hogy nagy és végzetes napok előtt állunk.

A közjogi ellenzék, meg vagyunk róla győződve, egyesült erővel fogja ostromolni azt a kárhuzatos rendszert, amely egy Bánffy Dezső miniszterelnöksége alá juttatta az országot, amely a szabadelvűség cégére alatt az önkényt, a törvénytípást és a valótlanítást tette uralkodóvá e hazában, és a mely anyagilag tönkre akarja tenni csak azért, hogy háromszázéves ellenségünknek kedveskedhessék és viszontszolgálat fejében a mindennapi kenyérért ne kellessék aggódni.

A minapában jelentette ki Somorján a nemzeti párt vezére, hogy a kvóta felemelését lehetetlennek tartja, hogy a vám-és kereskedelmi szerződéseket megkötni mindaddig nem lehet és nem szabad, míg a kvóta nincsen megállapítva; ha pedig a kvóta felemelése elől kitérni nem lehet, akkor fel kell állítani az önálló vámterületet. Kijelentette még azt is, hogy ha a kormány a vámszerződések előzetes tárgyalását erőszakolná, azt megakadályozni elég erős maga a nemzeti párt is.

Őszintén megvalljuk, örömmel vettünk tudomást a nemzeti párt vezérének kijelentéséről most a kapunyitás előtt, örömmel, mert ebből azt látjuk, hogy végre-valahára elkövetkezik az az idő, amidőn Apponyi Albert gróf is be fogja látni, hogy Ma-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Magány.

— Guy de Maupassant. —

A vigan elköltött garçon ebéd után a vendégek egyike, egy régi barátom, felszólított, hogy járjunk egyet a Champs-Elysées avenue-n.

Reá álltam. Elindultunk és lassu léptekben haladtunk a hosszú sétányon a most zöldre kezdő fák alatt. A csendbe csupán azon örökös zaj vegyült, melyet Páris előidéz. Arcunkat úde szellő lengedezte és a csillagok légiója valóságos aranyport hintett a fekete égre.

Barátom hirtelen megszólalt.

— Nem tudom miért, de én itt éjjel szabadabban lélegzem, mint máshol. Úgy vélem, mintha gondolkodásom tágulna. Pilla natra megvilágítja szellememet azon világosság, mely egy másodpercig azt hiteti el velünk, hogy a dolgok isteni titkait fel tudnánk fedezni. Hanem aztán bezárul ismét az ablak. Elmúlt minden.

Időközönként két árnyat vettünk észre a bokrok közt elcsuhanni és egy pad mellett mentünk el, melyen két egymás mellett ülő alak egy fekete tömeget képzett.

— Szegény emberek! Nem keltenek bennem undort, de végtelen részvétet. Az emberi élet összes titkai közül egy világos lett előttem. A nagy szenvedések létünkben attól származnak, hogy örökösen egyedül vagyunk és minden fáradozásunknak, minden cselekedetünknek egyéb célja sincs, mint hogy e magányt kerüljük. Ama szerelmeseik ott a padon épügy mint mi, mint minden teremtés, iparkodnak véget vetni az egyedüllétnek, ha csak egy percre is, hanem azért ők is, épügy mint mi, egyedül maradnak örökösen. Csak hogy ezt nem vessik mindig úgy észre, az egyik többé, a másik kevésbé veszi észre, ez az egész!

Egy idő óta viselem már azt a asörnyű kint, hogy felismertem és felfogtam a borsasztó magányt, melyben élek és tudom, hogy semmi, érted, semmi se lesz képes azt valaha elűzni! Bármit kísértünk is meg, bármit cselekedjünk is, bármire törekedjék is szívünk, bármire könyörögjenek is ajkaink, bármit is öleljenek át karjaink — mi folyton egyedül vagyunk.

Rábirtalak e sétára ma este, hogy ne kelljen hasamennem, mert lakásom magánya szenvedést okoz. Beszélék veled, te hallgatsz engem, egymás mellett lépdelünk — és mégis egyedül vagyunk mindketten. Megértettél?

Boldogok az együttgyűtek, mondja a szentírás. Van illuziójuk a boldogságról. Ők nem

érsik a mi nyomorúságunkat, nem bolyongják át az életet mint én, anélkül, hogy más örömk lenne, mint az önző elégtétel, hogy örökös magányunk tudata a szívük és éle nélkül nyögnek és szenvednek.

Kissé bolondnak tartasz, ugy-e?

Hallgass meg. Mióta érzem a magányt egész lényemben, úgy rémlik előttem, mintha mindennap mélyebben sülyednék egy sötét pincébe, melynek falait nem találom, melynek végét nem ismerem és melynek talán nincs is kijárata. Járkálok benne, anélkül, hogy valaki körülöttem, mellettem lenne, anélkül, hogy e komor uton egy élő lény kísérne. E sötét úr az élet. Némelykor hallok sajt, hangokat, kiáltást és tapogatódszva fordulok a sűrűsávos hangok felé. De nem tudom, honnan jönnek, nem találom az engem környező sötétségben egy másik kézre. Megértettél?

Akadnak néha, kik a borsasztó szenvedést érezték. Muszáj egyik költeményében kétségbeesve kiált fel: „Egyedül vagyok. Ó magány! Ó nyomor!” De nála ez csupán futólagos kétely volt és nem végleges bizonyosság, mint nálam. Ő költő volt és benépesítette az életet phantomokkal, álmokkal. Ő sohasem volt igazán egyedül. De én egyedül vagyok!

Gustave Flaubert, ezen világ nagy szerencsétleneinek egyike, egykor egy kétségbe

gyarország közgazdaságilag csak az önálló vámterület felállítása mellett boldogulhat, a melynek a hivei voltak annak idején Szilágyi Dezső és Tisza generális, és így be fogja látni azt is, hogy a 67-es kiegyezés alapján nemcsak a saját, hanem a nemzet politikai élete is meddő.

Valóban csudálatos és egy nemzetre nézve nagy szerencsétlenség, ha azok a férfiak, kiket az Isten minden tehetséggel fölrüházott arra nézve, hogy egy egész nemzet vezérei legyenek: nem bírnak annyi erkölcsi erővel, hogy családi tradíciókkal szakítani képesek legyenek; nem bírnak annyi erkölcsi bátorsággal, hogy a kimondott nagy szót tettekkel is megvalósítsák.

Apponyi Albert gróf multja a szociális olajcseppektől kezdve, az egyházi reformok érdekében tartott nagy beszéde, a nemzetiségi aspirációk ellen Büsszelben tartott hatalmas filippikája és a legutóbbi somorjai beszéde mind, mind arról tanuskodik, hogy a nagy eszmék, az államférfiui gondolatok embere ugyan, de nem a nagy tettek embere.

Ha nincs igazunk, itt az alkalom, bizonyítsa be, hogy nemcsak eszméit képes a magyar politikai életbe becsepegtetni, hanem irányítani is képes azt s az a nemzet, mely örömmel meghallgatja szavait, örömmel fogja követni majd a tettek mezején is. Addig azonban, a mig Apponyi gróf csak kritizálja a kormányt, csak fenyegetőzik az obstrukcióval, elfogadja azonban Horánszkynek kvóta-javaslatát, a mely tulajdonképpen nem egyéb, mint aranyhid a Bánffy-kormány számára és veszedelmes ösvény a birodalmi egység felé: addig hasztalan hirdeti, hogy nem fuzionál, addig a nemzet Apponyi grófot nem követheti, mert a nemzet jólétét, a nemzeti állam megszilárdulását, Magyarország alkotmányos szabadságát s szent István koronájának a jövőjét csak az önállóság és csak a függetlenség által lehet biztosítani és elérni.

Az az Apponyi, a ki nyíltan kijelenti, hogy a kvótára nézve nem bizik a király

döntésében: bízzék legalább a nemzetben s ha igazán szívén hordja a nemzet érdekeit, fuzionáljon a nemzettel és szakítson a 67-es alappal, a mely tulajdonképpen az a szivacs, mely mindent magába szív. Dobják el végképpen ezt a szivacsot, a mivel még államadosságainkat sem törülhetjük le, akkor aztán megszűnik a harc a szivacsért, melynek katonái, a többség, ugyanis csak hivatalos és megvásárolt. A hazát pedig becsületes politikus önzetlenül, minden kaparási szándék nélkül szokta szeretni. Jaj annak az országnak, melynek fia csak pénzért és előnyért lelkesednek előmenetelén, azaz legtöbbnyire hátramaradásán! . . .

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 1.

A kik megették a polgármestertükét.

. . . Ne tessék megijedni. Nem Pécsen, de sőt nem is Magyarországon történt az eset; bár itt is van sok olyan kedves polgármester, a kit úgy szeretnek: majd megessenek, mint a nóta mondja.

A XVI. század elején nagy volt a polgárok elkeseredése Erfurt városában, a melyet nagyban növelt a pártoskodás és az a gyanu, hogy az előljárásság a város vagyont helytelenül kezeli. A zavargások csak akkor szűntek meg, midőn polgármesterük akasztó fára ítéltetett.

Csudálatosképen senki sem akadt, a ki az ítéletet a szegény polgármesteren végrehajtotta volna. Azonban ez mitsem változtott szándékukon, sőt a mainzi polgárok beavatkozása sem, a mitől pedig tarthattak volna, mert azoknak arra joguk volt. Találtak eszközt mindkét eshetőséggel szemben. A vesztőhelyet szekérsánccal vették körül, jól fölfegyverkezett asoldosok és polgárok védtek, míg a hóhérszerepre egy naplopót nyertek meg, a kiről azt mondja a krónika, hogy a polgármesternek keresztfia volt, a ki őt röviddel azelőtt mentette meg az akasztófától.

Különbben az ítélet végrehajtása nem kis savorba hozta a hálátlan fickót; mert se

a kellő hurkot nem tudta elkészíteni, se pedig a lovat, melynek a hóhér legény helyett a kötelet kellett volna meghusni nem bírta megindítani. Így történt, hogy a szerencsétlen elítélt, a ki az előző kinsásoktól kimerült, nem bírta magát a létrán fentartani a többször lebukott, mielőtt szenvedéseinek véget vehettek volna.

Ennyit mond el az erfurti történelem az 1510 ik esztendőről, a melyet még manapság is örült esztendőnek neveznek.

. . . A következő dolog azonban kevésbé ismeretes.

A halálítélettel egyben kimondatott, hogy a polgármester teteme három napig az akasztófán függjön, addig senkinek se szabad azt onnan levenni.

A határidő azonban még el nem telt, midőn a hulla eltűnt. Senki se tudta megmondani, hogy ki vágta le, senki, hogy hová lett.

Nemsokára rá rákot hoztak az erfurti piacra, oly nagyokat és kővéreket, hogy a nép valósággal dulakodott egymással értük. Az eladó sietett is abból a tóból, a melyből azok származtak, még többet halászni; mint az elsőknél, úgy ezeknek is akadt vevője, és mert az eladó ily kiváló árut lehető drágán igyekezett eladni, magától érthető, hogy a rákok csak a patriciusok és a gazdagok asztalaira kerülhettek különös csemegének.

A halász addig rákászott a tóban, míg végre hire se volt ott többé ráknak. E mellett azonban oly fölfedezést tett, a mely csodálatos módon érthetővé tette a rákok kövérségét. Mélyen a tóban, a nád között, a víz felszine alatt egy halbárára bukkant. A mint azt felnyitotta, nagymennyiségű kőveken kívül lerágott emberi csontokra akadt, s a ruhamaradványokról megtudták, hogy azok a polgármesternek a csontjai voltak. E fölfedezés híre gyorsan elterjedt, s nagyon is kétséges, hogy azoknak, a kik a kővér rákokból ettek, volt-e újabb vágyuk hasonló csemegé élvezetére.

Ezért mondogatták aztán egy ideig, hogy az erfurtiak megették a polgármesterükét, szőröstül-bőröstül. **Cleonice.**

Napirend 1896. szeptember 2-án.

Naptár: szerda, szept. 2. — Róm. kath.: István. — Prot.: Jusztusz. — Görög-kel. (aug 21.) Tádé. — Zsidó. Elul 24. — Nap két 5 óra 5 perckor; nyugszik 6 óra 20 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 21 perckor; nyugszik d. u. 3 óra 35 perckor.

eső barátjának azt írta: „Sivatagban élünk. Senki sem ért meg bennünket!”

Nem, bármit is gondoljanak, bármit is beszéljenek, bármit is kísértessenek meg, soha se érti meg egyik ember a másikat. Nem tudja azt az egyik soha, mi megy végbe a másikban. Távolabb állunk egymástól, mint azok a csillagok oda fent a végtelen űrben, és elszigeteltebben, mert a gondolat kifürkészhetlen.

Gondolhatas valami borszasztóbbat, mint érintkezni folytonosan lényekkel, kiket nem ismerhetünk fel. Szakadatlanul bánt bennünket a kinsó szükség, hogy csatlakozzunk és egyesüljünk, de minden fáradozásunk eredménytelen marad, minden odaadásunk hasztalan, bizalmunk kicserélése céltalan, ölelkéségeink élettelenek, gyöngédségünk üres és hiábavaló.

Legjobban érzem a magányt, ha szíveimet más lénynek feltárom. Látom szemeit reám irányosva, de nem látom lelkét, mely sötétben marad. Meghallgatja, a mit neki elmondok. De mit gondol? Talán gyűlöl, talán megvet, talán kinevet magában? Jelentéktelennek, vagy éppen ostobának tart. Hogy tudhatom én azt, hogy ő mit gondol felőlem? Mily titkos is az ember ismeretlen gondolata, melyet nem vagyunk képesek megismerni és vezetni, uralni és legyőzni.

És én mégis úgy szeretném magam valakinek egészen odaadni, lelkem minden ajtáját feltárni, de nem sikerül. Szívem legmélyében meg kell őrszem énem mély titkát, melybe senki nem hatolhat, melyet senki fel nem fedezhet, mert senki sem hasonló hozzám és mert senki sem ért meg mást.

A nők még világosabban éreztették velem magányomat. Mennyit szenvedtem miattuk és általuk, mert ők sokkal gyakrabban, mint a férfiak azon képzelődésben ringattak, hogy nem vagyok egyedül.

Ha a szerelem elfog bennünket, azt hisszük, emelkedünk. Emberföltötti boldogság vesz erőt rajtunk. Tudod-e miért? Tudod, honnan ered e rendkívüli boldogság érzete? Egyesegyedül onnan, hogy azt képzeljük, nem vagyunk többé egyedül. A magány, az emberkeresés fáradsága bevégződöttnek látszik. Mily tévedés!

A nőket a szívükön ragadó szerelemvágy még jobban kinosza, mint minket és azért ők az álom nagy hazugságai.

Ismered azon édes órákat, melyeket egy ily hosszuhaju, bájos arcu, igéző tekintetű lényvel eltöltöttünk. Mily mennyei mámor tölti el lelkünket! Mily üdvösítő képséget ragad bennünket a magasabb régiókba!

Ha szeretjük egymást, egygyé válunk, azt véled? De két lélek ezen összeolvadása

sohasem áll be és a várakozás, remény és csalékony öröm hetei után egy szép napon jasmét egyedül érezzük magunkat magányosabban, mint valaha.

Minden ölelés, minden csók után nagyobb lesz a magány. Aztán vége van mindennek. Alig ismerjük meg többé azt a nőt, ki egy ideig mindenünk volt és kinek legtitkosabb és kétségkívül nagyon mindennapi gondolkodását soha se tanultuk megismerni.

Még azon órákban is, midőn egy titokteljes lelki akkordban, a vágyak és törekvések teljes összeolvadásában a női szív legmélyébe behatolni véljük magunkat, egy szó leleplezi előttünk tévedésünket és mint a villám az éjben mutatja nekünk a sötét űrt, mely közöttünk tátong.

És mégis nincs szebb a világon, mint egy szeretett nő társasága. Együtt lenni vele anélkül, hogy szólnának egymáshoz és jelenlétének érzetétől már csaknem teljesen boldogítva . . . Ne is vágyjunk többre, mert soha se fog két lény egymásban összeformni.

Én már elzártam lelkemet. Nem mondom többé senkinek, mit hiszek, mit szeretek. Miután tudom, hogy a borszasztó egyedüllétre vagyok kárhoztatva, úgy tekintem a dolgokat, a hogy vannak, anélkül, hogy vé-

Időjárás: hőmérséklet 23 Celsius fok meleg légnyomás 758. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő hőemelkedés.

Kasszinói est a Nemzeti Kasszinóban este 8 órakor.

— **(A belügyminiszter Pécsét.)** Percei Dezső belügyminiszter szeptember 4-én Pécsre érkezik, hogy rokonának, Percei Béla bonyhádi főszolgabírónak Schönherr Erzsébettel végbemenő esküvőjén jelen legyen. A belügyminiszter szeptember 6-án Pécsre megy a tüsoltók tettei ünnepélyén is. Pécsét tartózkodása alatt a főispánnal fog lakni.

— **(Zrinyi Miklós emlékezete.)** A „Szigetvári Olvasó-Egylet“ Zrinyi Miklós hősi születésének évfordulója alkalmából szeptember hó 6-án a kert fényes kivilágítása mellett Táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként: Tagoktól 50 kr., nemtagoktól 1 frt. Kezdeté 8 órakor.

— **(Hadgyakorlatok Csáktornyan.)** Szeptember 19-én kezdődnek Csáktornyan a hadgyakorlatok. Ő felségével Rajner és Ottó kir. hercegek is Csáktornyára érkezők, ott lesz Bánffy Dezső báró, Percei Dezső, báró Fejérváry Géza, Jósika Samu báró. Tegnap napon 21 vagon butor indított utnak a lakostályok berendezéséhez. Ő felsége 18-án a salamegyei hódoló küldöttséget fogadja.

— **(A szegárdi Garay-szobor.)** A szegárdi kasszinó kőelében alakult szoborbizottság, mely a Garay János szobrára begyűlt összeget kezelte, a szoborra pályázatot írt ki már másfél évvel ezelőtt s a pályázatnak az lett az eredménye, hogy Szárnovszky Ferenc Párisban élő szobrász beküldött mintázatát fogadták el és őt bízták meg a szobor kivitelével is. Az előre megállapított terv szerint most augusztusban kellett volna Szegárdon a költő nevére elnevezett téren a szobrot felállítani, azonban Szárnovszky mind ez ideig nem felelt meg a megbízásnak, a mire pedig szerződésileg kötelezte magát. Már két ezer forint előleget

lemonyit nyilvánítanak felettük. Mit érdekelnek engem a nézetek, a viszályok, az élveszések, a vélemények? Micsin nincs mit megosztanom senkivel, nem is érdeklődöm többé semmi iránt. Mindennapi kérdésekre mindennapi frásisaim vannak feltétlenül és egy mosolyom, ha nem akarom magamnak venni a beszélés fáradságát.

Megértés most már?

Elérkestünk a hosszú avenuen át a diadalíves, astán a Concorde-tér felé fordultunk.

Barátom egyszerre megállott és a tér közepét disszidáló gránitobeliskre mutatott, mely ott állott a párisi köveseten és hosszú szukás egyiptomi arcát a csillagok közepette mutogatta. Sokáig nézte az emléket, melyet honából ragadtak ki és oldalain különös irásjelben hazájának történetét viselte és felkiáltott:

— Látod, mindnyájan olyanok vagyunk mint a kő!

Azzal szó nélkül elhagyott.

Talán ittas volt, hisz ebéd után voltunk! Talán meghibbant az elméje? Vagy talán nagyon is okos volt? Nem tudom! Némelykor azt hiszem, hogy igaza van, de némelykor viszont azt gondolom, hogy elvesztette az eszét.

is kapott, sőt most ujabban ismét pénzt kért, de a bizottság nem teljesítette kérését, mivel attól tartanak, hogy nem képes elvállalt kötelességének megfelelni.

— **(Esküvő.)** Gál Gyula, a budapesti Vigaszínház egyik elsőrangú tagja, Assalos János volt pécsi ügyvéd nejének fivére, ma kötött házasságot Leichner Ellával Pécsváradon.

— **(Az utolsó kasszinói estély.)** A pécsi Nemzeti Kasszinó holnap (szerdán) tartja az évadban negyedik s egyesszersmind utolsó kasszinói estélyét. Ez estély — már csak azért is, mert vele egyidőre véget érnek a nyári estélyek — bizonyára nem fog elmaradni siker és látogatottság dolgában a Kasszinónak előbbi három estélye megett.

— **(Iskolai beiratások.)** A mai nappal kezdetüket vették az iskolai beiratások. Diákok serege lepi el az iskolák küszöbeit s fenn a folyosókon az iskola igazgatók szobá: előtt csapatokban állanak a tanulók — szüleik kíséretében — várva, hogy rájuk kerüljön a sor és csemetéiket beirathassák a mai nappal kezdődő iskolai év tanulói közsé. Városunk minden rangú és rendű tanintézetében nagy volt ma a diákok vándorlása s folyt a beiratkozás mindenütt. Egyképesen sokan voltak a ciastercsirend főgimnáziumában, mint a főreáliskolában is a beiratkozók; a városi községi elemi népiskoláknál pedig szintén megkezdődött a népvándorlás. A felső kereskedelmi iskola, az új polgári fiúiskola, a polgári leányiskola első növendékei csoportosan iratkoztak ma be s felsőbb tanintézetek, a püspöki tanítóképző és a jogakadémia polgársága is felkereste ma már a két hónapig nem látott öreg intézetek falait. A „Mi asszonyunk“-ról nevezett elemi és polgári leányiskolában, valamint az első és másodosztályu püspöki tanítóképző intézetben is ma kezdődtek a beiratások s ha még ide vesszük az is. községi népiskolát, konstatalhatjuk a diák-szeszon beköszöntét városunkban.

— **(Tanári kinevezés.)** A vallás és közoktatásügyi miniszter Auerbach Lipót sümegi községi reáliskolai rajstanárt rendez rajtanárrá; Simon Árpád tanárjelöltet pedig segédtanárrá nevezte ki a szegárdi főgimnáziumhoz.

— **(Kaposi Józsa Szegárdon.)** A szegárdi dalárda legutóbb igen sikerült hangversenyt rendezett, melyen résztvett a pécsi szintársulat volt divája, Kaposi Józsa is. A hangverseny fénypontját képezte Kaposi Józsa előadása, ki szép hangjával, szabatos, kifogástalan előadásával és színesével meghódította a hangverseny közönségét.

— **(Műkedvelő szabómunkások.)** A pécsi szabómunkások szakegylete tegnapelőtt (vasárnap) műkedvelő színelőadással és tánc-cal egybekötött kerti ünnepélyt rendezett a Decei-féle helyiségben. A mulatságra a borus idő dacára is már délután 3 órakor igen sokan gyűltek egybe s folyt is a legjobb kedvvel este 8 óráig, mikor a „Csigány“ előadására került a sor. A címszerepet, Zeigacigányt, Prunauer Ernő adta igen ügyesen, Rózei Borné Halaszek Anna, Peti Wiszt Péter volt. E három szereplőn kívül meg kell még említenünk egyes játékkukért

Flamm Etelt, Horváth Rószát, Arnold Lujzát, Poszsgai Mariskát, Bovara Katicát és Hartmann Paulát. A férfiak is jól megállták helyüket a színpadon s mikortis óra után az előadásnak vége lett, ismét megkezdődött a tánc s folyt kivilágos kivirradtig. A mulatságot szombatn közkivánatra megismétlik, mikor is a tiszta jövedelem a jul. 30-diki katasztrófa sérültjei javára fordítatik.

— **(Felhőszakadás Szegárdon.)** Mint Szegárdonról értesítik lapunkat, tegnap ott óriási felhőszakadás volt, mely megmérhetetlen károkat okozott. Épen tegnap tartották volna a nyári országos vásárt. A vásár — ama körülményneél fogva, hogy az állatfelhajtás az uralkodó állatjárványok miatt betiltatott — nem volt valami népes s még est is esőtverte a felhőszakadás, mely a déli órákban tört ki a község felett. A víz oly suhatagga nőtt, hogy az uralkodó szélviharral erőseöve, eleöporpte a sátrakat s vár perc alatt a vásárból nem maradt meg más, csak a vízben uskáló ponyvák és öblöpkék, a néhai való peccenyestűt és egyéb sátrak alkotmányai. A vásár elmosása még csak hagyján volna, de a szántóföldeken, szőlőkben, gyümölcsösökben és veteményeseken nagy károkat okozott a felhőszakadás. A szántóföldekről egész kasal esénát és takarmányt magával ragadott a vízár s a még be nem hordott gabonatermést is elvitte. A szőlők tövét kimosta, a veteményest felszántotta, a dohányt lecsüretelte, a kukoricát össesürette a rohanó vízár, melybe a szélvihar a gyümölcsös fákat ágastul, gyümölcsösétül szakgatta le. A rettentő idő, felhőszakadás és orkán, eltartott vagy egy óra hosszáig s mikor elvonult, utána csak a pusztulás képe maradt mindenütt.

— **(Az új határnap.)** A szocialista népgyűlést legujabban folyó hó 6-ára (a jövő vasárnapra) tüste ki a rendezőség a Ternacsarnokban. A mult hó 28-án részvétlenség miatt meg nem tartott s a mult vasárnap meg az eső miatt elmaradt népgyűlés tehát most már a harmadik határnapra lett kitűzve. El lehet róla is mondani: először . . . másodszor . . . harmadszor . . . senki többet . . . hanem?

— **(Színelőadások a Tettyén.)** Csak a régi római időkben gyönyörködhetett a nép olyan színelőadásokban, melynek a pécsi tüsoltók vasárnapi népmulatságán lesznek a tettei pályán. A rendezőség színelőadásokat rendez a szabad ég alatt s a párti „Fantoche“-színház mintájára külön előadások is tartatnak. Lesz „török színház“ is s fellépnek az olasz utcai népekek és a pécsi spanyol mandolinások. Este fél 7 órakor Harun-Al-Raschid muessin imáját sengi el a minarett tornyáról. Tudvalevőleg a muessinek éneklését a török császár kértére a budapesti Konstantinápolyban betiltották s így a muessin énekéhez szokott budapesti publikum — biztos értesüléseünk szerint — lejön Pécsre, hogy a muessin imáját még egyszer hallhassa. Ajánlatos tehát, ha a pécsi község előre megváltja a jegyeit, nehogy a budapestiek kissorítsák a Tettyéről.

— **(Nem kapnak fizetést.)** Nagy Szegárdon a szegénység, mert nemcsak a fillokszera pusztította ki a szőlőket, hanem

az augusztus 7-én dühöngött zivatar és a rettenetes jégeső az újra rekonstruált szőlőket, kukoricát és a dohánytermést is teljesen megsemmisítette, úgy, hogy a lakosság nem képes az adót fizetni. E miatt az ipariskolai tanítók már január hó elseje óta egy krajcár fizetést sem kaptak a községtől, de nemcsak ezek, hanem még a városi rendőrök is kénytelenek voltak panasszal járulni a főszolgabíróhoz, hogy csekély fizetésüket megkapassák.

— **(A szerelem sötét verem.)**

Érezté ennek a mondásnak az igazságát Csollán Terka is, egy csinos aszegárdi leányzó, mert a szerelem olyan sötét verembe rántotta, a honnan nem tudott menekülni. Szeretett valakit, pedig tudta róla, hogy sohasem lehet az övé. Mégis szerette erősen, lecsillapíthatatlanul s mikor a napokban a szeretett, a neki megközelíthetetlen férfi Szegzárdról eltávozott, ez annyira sokosott a leánynak, hogy öngyilkos akart lenni. Meg is ivott egy adag marólugot; de tettét még idejekorán észrevették és orvosi ápolás alá fogták. A szerelmes leány megmarad az életnek s talán ki is fog ábrándulni — kinos betegsége közben — hiábavaló szerelméből.

— **(A polgári fiúiskoláról.)**

Hogy mily égető szükségletet pótol városunk új iskolája a polgári fiúiskola, legjobban bizonyítja ama körülmény, hogy már az első napokban is nagy számmal jöttek tudakozódní és beiratni az igazgatósághoz úgy a helyi, mint a vidéki szülők. Az iskolának bizonyára szép jövője van a pécsi tanintézetek sorában. Tudakozódásokat és beiratásokat elintés az igazgatóság (Kossuth-utca 5. szám I. emelet.)

— **(Kítiltott csodaszor.)** A Kühn H.-féle drezdai cég „Deutsches Fleischwasser“ cimen huskonzerváló folyadékot hozott forgalomba, a melynek azonban a pénzügyminiszter, egyetértve a kereskedelmi és belügyi miniszterekkel, úgy behozatalát, mint forgalmát és használatát a mai nappal betiltotta. Az osztrák kormány a birodalmi tanácsban képviselt országokra vonatkozólag hasonló tilalmat adott ki. E rendelkezésre a két kormányt egészségügyi szempontok vezették.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb hivatalos kimutatás szerint az állatjárványok állása Baranyavármegyében a következő: lépfene 4 községben 6 udvarban, vesszesség 4 községben 4 udvarban lépett fel; a ragadós száj- és körömfájás 50 községben 748 udvarban uralkodik; rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 6 községben 34 udvarban sertésvész, pedig 79 községben konstatáltatott. Somogy megyében vesszesség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 113 községben 1000 udvarban és sertésvész 70 községben lépett fel. Végül Tolnavármegyében az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 3 udvarban vesszesség 2 községben 2 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 18 községben 302 udvarban, lépett fel, hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 16 községben 508 udvarban, sertésvész pedig 52 községben uralkodik. Mindezekből, ha egy kis összehasonlítást csinálunk, kitűnik, hogy az állatjárványok

neme szerint legkevésbé látogatott Somogy megye, a hol csak háromféle állatjárvány uralkodik, míg Baranyában és Tolnában hatféle járvány grasszál. De viszont a mezőgazdákra oly igen káros ragadós száj- és körömfájás legjobban Somogy megyében van elterjedve, kerek 1000 udvarban lévén konstatálva legújabbban.

— **(Megakadályozott szerelmi bosszú.)** Vaiszlón Vas György volt csendőr, szerelmes volt a szép Kata Julisba; Julia azonban máshoz hajlott, egy csinos segédhez, amiért Vas bossut forralva, imádoztját agyon akarta löni. El is ment, zsebében revolverrel Kata Julishoz, az épen ott levő segéd azonban hamar észrevette szándékát, lármát ütött és az elősiető emberek Vastól a revolvert elvéve, őt ártalmatlanná tették. Milyen jó, ha néha a szerető épen kéznél van.

— **(Könyvbörze.)** A mai nappal megnyílt a diákok szokásos könyvbörzse a Ribay-kávéház terrásza alatt. Vége van hát az aranyos vakációnak; megjött az iskolaidő s ennek legelső napjaiban a könyvek bevásárlása képezi a diákok egyetlen és főgondját. Dacára annak, hogy öles plakátok hívják a muszáj fiát a különböző könyvkereskedésekbe s akad olyan is, a melyik üzletfelhagyás miatt félárban vesztegeti a könyveket, — diákjaink még se rettentek vissza az óriási konkurenciától s ma reggel már korán megalakították a börzét, melyen astán folyik az adás-vevés és csereberelés egész nap. Persze a fiatal könyvbörzsiánerek le nem írható szakértelemmel és rábeszélő tehetséggel kínálják egymásnak a már „kitanult“ könyveket s olyan előnyöket hoznak fel mellettük, a melyek csábítóbbnál csábítóbbak. És folyik a vásár a könyvbörzsen s börzenyelven szólva, kereslet és kínálat egymást kölcsönösen kiegyenlítik. Az árfolyamok fél és harmadár között ingadoznak; felhajtattott 200 drb főgimnáziumi, 150 drb főreáliskolai, 100 drb középkereskedelmi áru. Nagy keresletnek örvendett az új polgári fiúiskolai áru, ezekből azonban felhajtás igen csekély volt. A délutáni árfolyam ingadozott s az esti börzén utolsó árban kelt a maradékáru.

— **(Kisasszony hírlapíró.)** Az első magyar riportter kisasszonyt a Debreceni Hírlap élelmes szerkesztője szerződtette. Simli Mariika kisasszony, a ki végzett bölcsész is, sokoldalú képzettségét a zsurnalistikában fogja érvényesíteni. A nevezett ujság végül még azt írja, a kétségtelenül ügyes, bájos és szeretetreméltó kollegáról, hogy hírlapíró, működését már megkezdte. Egerszeremind a szerkesztő előszékenyen mindazon urak jóakaratu támogatásába, ajánlja, a kikkel érintkesni fog.

— **(Mezőgazdasági termékek hamisítása.)** A mezőgazdasági termékek és cikkek hamisítására vonatkozó új törvény összes határozmányaiival együtt most lép életbe. Mivel e határozmányok ellenőrzésére és végrehajtására az előljáróság van hivatva, falragassokon közli az új törvény fontosabb szakaszait. Figyelmesteti a közönséget, hogy a tej, szar, gabona, liszt, mész, vetőmag, abrak-takarmány és trágyaneműek hamisítása tilos s a ki azokat mégis hamisítja, az új törvény büntető rendelkezései alá esik.

— **(Vendéglősök kongresszusa.)**

Augusztus 28 án tartották meg Budapesten a vendéglősök kongresszusa érdekében az előkészítő értekezletet az István főherceg szállodában, hol megjelentek a bpesti, esztergomi, rév-komáromi, soproni, kecskeméti, kassai, miskolci, szegedi, pécs-baranyai, aradi, kolozsvári vendéglősök ipartársulatának kiküldöttjei és számos vidéki nagyobb városból — hol szervezett ipartársulat még nincs — az „érdekcsoportok“ meghatalmazottai; összesen 45-en. Elhatározottat, hogy a kongresszus f. évi szeptember 28., 29. és 30-án Budapesten a kiállítás területén az ünnepélyek csarnokában lesz megtartva, melyre a pénzügy, belügy és földmívelési miniszterek is meghívottak. A kongresszus költségei fedezésére az egyes ipartársulatok önkénytes adakozásra felhívottak, mégis köteles minden ipartársulat az általa kiküldött tagjai után személyenként 2 frt részvételi díjat fizetni. A kongresszuson megjelenők részére mérsékelt vasuti jegy lesz kieszközölve, valamint a kiállítás területére is. A tisztviselői kar a következőleg lett megválasztva: Elnök Gundl János szálloda tulajdonos bpesti lakos; elnöktársak Dollinger András pécsi, Pollák Lajos miskolci, Kuncze János soproni, Privári Pál szegedi, Friche Vilmos kassai, Sleifer Lajos esztergomi, Kepp Ármin komáromi, Körmöczi József kecskeméti lakosok. Jegyzők: Dr. Ács Károly bpesti ip. tár. ügyész, Dr. Szabó László szombathelyi ip. tár. ügyész, Dr. Flóris Endre pécsi ip. tár. ügyész, Boor József Komárom. Előadók: Dr. Szabó László, Dr. Flóris Endre, Dr. Ács Károly, Bokros Károly.

— **(Kutyák vesszedelme.)** A mai nappal lejárván a terminus, melyen belül a kutyatartó gazdák a kutyaadót kötelesek voltak befizetni, mindazon kutyák helyzete — melyek adója be nem fizettetett — most már igen kritikussá vált. Ha véletlenül kiszabadulnak az utcára, azok a bizonyos horgos urfiak a nyakukba akasztják horgaikat és minden kegyelem nélkül betessékelik őket abba a festett kocsiba, honnan csak a kutyapecértelepen léphetnek ki. A mai naptól kezdve igen gyakoriak lesznek az utcákon a kutya elfogatások s a ki a kuttyáját ilyen kellemetlenségtől meg akarja óvni, az fizesse be érte a kutya-adót. Szívesen elfogadják még most is s elfogadják bármikor; mert hiszen — adót fizetni sohasem késő.

— **(A gőzkazánfűtők tanfolyama)** az állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) október hó 1. napján nyílik meg s november hó közepéig tart. A beiratások szeptember hó 13 tól szeptember hó 26. napjáig tartanak. A tanfolyam tárgyait képezi a különféle rendszerű locomobil és stabil gőzkazánok szerkezetének megismerttetése és kezelésének begyakorlása. Tanulókul felvétetnek a 18 életévüket betöltött, olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok, ezek segédei, a fémek feldolgozásával foglalkozó gyárak főbb munkásai s olyan napszámosok, a kik már foglalkoztak a kazánok körüli teendőkkel. A felvételre jelentkezők erkölcsi bizonyítványt tartoznak előmutatni s azok, a kik nincsenek munkában, munkakönyveiket mutatják be, a kik pedig munkában vannak, munkaadóik-

tól bizonyítványt hozzanak arról, hogy mióta és milyen szakban dolgoznak. A tandíj 3 forint. Vidékiek a tandíj és a bizonyítványok beküldése mellett levélben is jelentkezhetnek.

— (Kell-e ló?) Egy somogy megyei földbirtokos, a kinek híres lótenyésztése van, azzal a kérdéssel fordult egy fővárosi üzletbarátjához, vajjon ott eladhatna-e lovakat? Erre a tegnapi nap a következő választ kapta: „A budapestiek biciklin járnak, a közúti vasúti kocsikat villamosság hajtja s a hivatalokban szamarakat alkalmaznak. Tehát nincs lovakra szükségünk.” A somogy megyei földbirtokos — látván a budapesti szituációt s úgy lévén meggyőződve, hogy ez széles Magyarországon így van — most külföldi lóekszport részvénytársaságot szándékozik gründolni.

— (A műkedvelők bevétele.) A vasárnap este a városi színházban a jul. 30-diki katasztrófa sérültjeinek felségélyezésére rendezett műkedvelői szinelődás bruttó bevétele 345 frt volt. A rendező bizottság mai nap állítja össze a kiadások összegét s az egész elszámolást csak holnapi számunkban közölhetjük, mert még pár számla nem érkezett be a rendezőséghez. A kiadások előreláthatólag 170—180 frtot tesznek ki s így a jó-jékonycélra igen tekintélyes összeg marad.

— (Betörő vadházaspár.) Varga Ferenc és kedvese Nagy Erzsébet dőbröközi lakosok már éveken át állandó rettegésben tartották a tolnamegyei Dőbrököz, valamint

a közeli szőlőhegy lakóit, mert hol itt, hol emott történtek egyes tolvajlások, betörések anélkül, hogy a tetteseket kézre lehetett volna keríteni. A gyanu azonban mindig a nevezett cinkostársak ellen irányult, de mitsem lehetett rájuk bizonyítani. Végre csak mégis hurokra került a ket cimpora. Ugyanis Varga F. neszét vette, hogy Kőműves János dőbröközi szőlőhegybeli lakos kis pénzecskét rejt a ládafiájában, legott megtette az előkészületeket a pénz elemelésére. A gazda távollétét felhasználva, fényes nappal felbontogatta a tetőzetet és a padláson keresztül a szobába hatolt. Kőműves J. éppen házatérőben lévén, csodálkozással veszi észre, hogy házának fedele noha szélcsend volt folytonossági hiányt mutat. Rosszat sejtve, gyors menetben közeledik portájára, kinyitja az ajtót és — Varga Ferencel áll szemben. A két férfi között dulakodás támadt, de Vargának sikerült Kőműves kezei közül kiszabadulni és kereket oldott. Kőműves már most felismerően a garázdálkodó legényt, nyomban jelentést tett a csendőrségnél, mely a nyomozást megindítva, a közveszélyes betörőt, valamint cinkostársát, Nagy Erzsébetet letartóztatta és őket a tamási járásbírósnak átadta. Mint beszélik, Varga Ferenc és társa lelkét nem egy büntény nyomja, és erős a gyanu, hogy 1891-ben néhai Hónig Dávid dőbröközi kereskedő kárára történt betörés, továbbá 1894-ben Rajza János kurdi lakosnál, valamint a múlt évben Gyáni Józsefné helybeli lakosnál elkövetett

ráhanemű lopások őket terhelik. Varga Ferenc és kedvese ezen kívül a sáadi országos vácsárt is több ízben szerencsétlenné tették látogatásaikkal és hosszú ujjakkal sikerült nekik egyik másik bódéból több aprólékoságot elcsenni. A dőbrökösi most valamivel szabadabban lélekszenek és a dombovári csendőrség is nyugodtabb lehet, mert végre sikerült neki a már több ízben a büntető törvény körmei közül kisziklott betörőket elfogni.

— (Földmivelő.) Ily címen indult meg egy „magát a mezei munkásság és kisvagyonu földmivelők szakközlönyének” nevező hetilap Budapesten, a mely tulajdonképpen nem más, mint egygyel több hintője a szociáldemokrácia masszlagjának a népkösz. Hogy milyen hangon irnak ebbe az új lapba, jellemzésül csak ezt a pár szót emeljük ki: „Látta-e már valaki, hogy az ujszülött gyerekek pofájára rá lett volna írva: ez püspök stb., ez rendőratyauristen.” A lap a testvériséget szolgálja, de „nem ám azt, a melyet a papok prédikálnak (?), hogy üsd a seidót.” Ez utóbbi álláspontból kifolyólag aztán a néppárt szócsövének is megadja a kellő tiszteletet az új lapocskára, „arcátlan hasugságokat” vagdosva a szemé közé. Legeredetibb a tartalmában mégis az, hogy leleplezi azt az egyenlenséget és visszályt, mely a pártvezetőség kebelében és az „Új Népszava” szerkesztőségében dul, mert hiszen a „Földmivelő” megjelenését is mindenáron

reggel el akart távozni s később tudtam meg, hogy egy kintorna-féle hangszerrel, egy rozszant harmoniummal nyakába vette a világot. A többit tudja.

— Szegény! — mondtam egy könyvet letörölve. Az emberek legszerencsétlenebbike, mert él s a fájdalmat, mint egy zsarnokot, mindig magával hordja. De Isten megszüntette fájdalmát. Mily joga van szegénynek a nyugalomra annyi keserves hányattatás után!

V E G E.

szott, hogy a lefolyt katasztrófában kapott sebek eigyengítették. De a mint a haldoklót megpillantotta, a kit annyira szeretett, szeméi felcsillámlottak és letérdelt agyánál.

Cecilia melegen megköszönte védelmét és kérte, hogy nyugodjék meg; hogy ő nem oka halálának, hanem ő maga, mert a tisztához sietett, hogy a párbajt megakadályozza. Azután mindenért bocsánatot kért, a mit talán az ő családja miatt szenvedett, hiszen mindent helyreállított halálával.

A szegényke haldoklott és mégis ő vigasztalta az élőkét. Atyjának, ki zokogva bánta meg, hogy leányát nem tette boldoggá, hogy feláldozta társadalmi előítéletének, ezt felelte:

— Ne sajnálkozzál, atyám, a miatt a mi történt. Az Ég akarta így. Ugy jártál el, mint jó atya, ki fiainak boldogságát meg akarja alapítani. Szerettem ezt az ember a nélkül, hogy mondtam volna; ime, ez az én vétkem; és most is szeretem, de most már nem vétek, mert a halál révénben vagyok.

Ezek voltak utolsó szavai. A Villa Cervia szőkefűrtű urnője kissenvedett, miután atyja utoljára a Caselli előszőr megcsókolta.

Calisto kétségbeesetten felkiáltott, mikor Cecilia kissenvedett; azután nem szólt többet, nem sirt, nem adta jelét fájdalmának. A szerencsétlen megtévelyodott.

meg akarták akadályozni „a földmivelő népet csak csakosnak néző” pártveszélyek. Végül figyelmezteti az elvtársakat, hogy „Ne küldjenek pénst”, mert az elvtársak filléreit az „Uj Népszava” szerkesztősége éli el. Ebből láthatólag tehát ez az új szociáldemokrata külső se más, mint az eddigiek s nem is lesz soha külsőnévé a józan, magyar földmivelő népnek!

Legujabb brilláns-ékszerek u. m. karoktók, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinól órák és láncok valamint valódi ezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúsa választékban és igen mérsékelt áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyru épület. Kívánságra fenti czég minden-hová választékot beküld.

Művészet, irodalom.

○ Baranya multja és jelenje című, Várady Ferenc megyei t. főlevéltáros szerkesztésében megjelenő monografiából vettük az 5. és 6. füzetet. Az előbbiben a Hegyhát és a Duna mellékének népei és népszokásai ismertetvők Kulcsár József, Várady Ferenc, Sebestyén Ádám és Pencz János tollából, mikhez gyönyörű kivitelű illusztrációk járulnak. Ugyanebben a füzetben vesszi kezdetét

a Baranya népoktatása című fejezet, mely áthúzódik a 6. füzetbe. Sirisaka Andoré a főérdem, hogy oly szép és vonzó előadásban van méltatva vármegyénk tanügye, annak fejlődése, és leszámítva egypár tévedést, ami a rossz információon alapulhat, amit később okvetlenül ki kell korigálni, határozottan sikerültnek mondható. Az illusztrációk a 6. füzetben is számosak és jobbra Zelesny jóhírű műterméből valók. A további füzetek megjelenése gyorsabb tempóban fog menni, úgy hogy az első kötetet kitevő 9 füzet már október folyamán az előfizetők kezében lesz. Az egész munkának, mely összesen 20 füzetből áll, megrendelési ára 12 frt, egyes füzeté 60 kr. Megrendelések, valamint előfizetések a szerkesztő címére, Pécs, Kálvária-utca 81. sz. küldendők.

○ Tíz asszony. Tíz asszony cím alatt adja ki legujabb könyvét Hegyi Jenő. Tíz olyan asszonyt mutat be, akik valamennyien itt járnak-kelnek közöttünk, találkosunk velük mindennap és — álmodunk felőlük minden éjjel. Az ő asszonyai valamennyien husból és vérből valók s egy se panasszkedik migrainról. Szerelmesen okos és okosan szerelmes valamennyi s nem ment egy kis rafineriától egyik sem. Könyve díszes kiállításban jelenik meg. A külső címképet Kunosy Frigyes jeles ónja pingálja s színes átvitelben kerül a borítékra. A typographiai réaszt pedig a „Pannonia” műnyomda végzi. A „Tíz asszony” ára 1 frt. Bolti ára nagyobb lesz. Az egy forintokat legcélszerűbb posta

utján szerző címére a „Győri Hirlap” szerkesztőségébe küldeni. A könyv karácsonyra jelenik meg. Gyűjtőknek szívesen szolgál tiszteletpéldánnyal.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ Harc a Pipagyujtó-csárdában. Vasárnapi multság volt ez év tavaszán a bányatelepi Pipagyujtó-csárdában. S mert nem is multság, ha nem történik rajta verekedés, hát ezen a multságon is rögtönöztek az ott jelenlevők egy kis csetepatét. A csetepaté közben astán egy sörös üveg Schmeerer János fejéhez szállt és alaposan megütötte a szemét, hogy az vérbeborult és feldagadt nagyra. A harc színhelyére ekkor érkezett oda Mayer Mátyás rendőr, a ki astán rendet akart csinálni. Persze először is a Schmerer bántalmazóját kereste és véletlenül Schneider Jánost kérdezte, hogy ki bántotta Schmerert. Schneider azt felelte, hogy ő nem tudja, hosszásemmiköze a rendőrnek, majd megtanítja ő becületre. Ényomban kirántotta a rendőr kardját s asszal kiszaladt az udvarra. Mayer utána ment, mert hiszen a kardját csak nem hagyhatta. Hátulról próbált a dühös ember megfőkezésével szerenészt, de

XXII.

Don Luigi, a derék plébános eihallgatott, befejezte elbesszélését, mely többesör könyvet csalt a már említett csendőrpáncsok pilláira.

— Csudálatos tehetségű elbesszélő, — mondtam, — azonban . . . becsússzon meg . . . egészen el is felejté, hogy . . .

— Mit? Talán azt akarja mondani, hogy megfeledkesem arról, hogy pap vagyok?

— Ezt éppen nem mondom; de úgy látszik, hogy ön is éreste az érzelmeket, melyeket elmondott.

— Ej fiacskám! — mondtá melegséggel a plébános. — Mindnyájan értjük a magunkét; most ismét pap vagyok. Meglehet, hogy kevésbé orthodox nézeteket mondottam el; másoknak talán szegyet ütne ez a fejébe; de ön, ki a szívnek bizonyos szabadságait ismeri, est az emberi természetnek fogja betudni, melyről Sallustius azt mondja hogy . . .

— Hagyjuk a manóba Sallustiusat, — szakítottam félbe, — besszélje el inkább, hogy mi lett a szegény Calistóból?

— Calistóból? Hát nem mondtam már? Megtébolyodott. Emmánuel gróf nem sokára kiköltözött a kastélyból s Turinba ment vigasznélküli életének hátralévő napjait eltöltendő.

A szegény örtlöt a carcerei intézetbe vitték. Sok

ideig nyugodtan viselte magát s leszámítva szokatlan hallgatóságát, nem látszott rajta a téboly.

De nem sokára vallásos rajongás előjelei kezdtek rajta mutatkozni. Néha mindenkinek elbesszélte, hogy a szűs és mártir szent Ceciliának volt szeretője. A dolgok valódi állapota, mint könnyen elgondolhatja, nem sokára kivilágosodott.

Hogy mi történt volna, tudta, vagy jobban mondva kitalálta az igazgató, ki egy pár hónap óta látta, hogy Caselli kezében mindig a „Szentek Élete” forog, és mindig szent Cecilia életét olvassa.

Es volt a neve a Villa Cervia szerencsétlen urnőjének, s est a melléknevet a környék halás népe adta neki. Elképzesheti, hogy a szegény örtlöt mennyire bele volt e szent életének olvasásába merülve, mig csak a szentet asszal össze nem zavarta, ki karjai között halt meg.

De a mint látja, örtlötse sokkal egyenesebb irányt vett, mint soké, ki azt képzeli magáról, hogy Örök Atya, Szentlélek, Napoleon, vagy Nagy Károly. És Isten tudja, hogy mily fáradalmas munka ment végbe ebben az elsőtétült lélekben; hogy meddig kristályozódtak a fogalmak, mig arra a szeszélyes elbesszélésre jutott, melyet Genuában beszélt el önlöknek! Cardianából Valerián lett; a grófnőből a kereszténység vértanuja; Brunóból majd Almacus, majd Trebacius; az orgona pedig képzelődésének logikus, vagy ha önlöknek úgy tesszik, illogikus kapcsa volt.

Caselli néhány évig Carcareben volt s úgy látszott, hogy kigyógyult. Esetről-esetre beszélgette el történetét; azután hallgatagságába esett vissza. Egy

hiába, mert Schneider még meg is verte úgy, hogy nyolc napig gyógyuló sérüléseket szenvedett. A rendőr nem keresett elégtételt a verekedő ember ellen a bíróságnál; csak hatóság elleni erőszak címén vonta tegnap kérdőre Schneidert a pécsi kir. törvényszék. A tegnap délután megtartott végtárgyaláson vádlott bűnössége beigazolást is nyert, ezért 4 havi fogságra ítéltetett. Az ítéletben az elítélt megnyugodván, az ítélet jogerőssé vált és a Pipagyujtó csárdabeli harc hőse átadatott büntetése kiállása végéig a kir. ügyösségnek.

TÁVIRATOK.

— **Lobanow halálához.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lobanowot a cár utközben kocsijába hívatta és egy óra hosszat társalgott vele a bécsi napokról, egyszerre szivgörcsöket kapott és elájult. Mire a cár orvosa előjött, már jobban érezte magát. Ekkor a cár vissza-

küldte kupéjába, hogy feküdjék le. Itt két-szer egymás után rosszul lett és a második roham halálát okozta. A cár már halva találta, minek láttára sirva fakadt, a cárné szintén. Tegnap gyászisteni tiszteletet tartottak Lobanow lelkiüdvéért, melyen a cári pár és a nagyhercegek is jelen voltak. A cári pár gyönyörű koszorút helyezett a ravatalra. Más verzió szerint Lobanow halála a következőképpen történt: Sepadowska állomás közelében a cár sétálni óhajtott és az erdő szélén a vonatot megállították. Kiszálltak s Lobanow a cár kíséretéhez csatlakozott. Hirtelen rosszul lett, visszatért a vonatra és azonnal agóniába esett s meghalt.

— **Szerencsétlenség a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Garay-utcában egy kőfal bedőlt, husz munkást maga alá temetett. Eddig egy meghalt, négy haldoklik; a többi súlyosan megsebesült.

NYILT-TÉR +)

Nyilt levél.

Az Ágnesviz használata óta örömmel constatálom, hogy egészségem, mely vesébajból kifolyólag sokat esendett, oly örvedetes javulásnak indult, hogy nem mulasztatom el ezen kiváló gyógyeredmény felett érzett elismerésemnek a nyilvánosság előtt kifejezését adni. Az Ágnesforrást, mely egészségemnek óságben tartására ma már nélkülözhetlenné vált, mint kiváló gyógyerejű ásványvizet és kellemes üdítő italt minden szenvedőnek a legmelegebben ajánlhatom.

Kovacszevics Miklós
k. jegyző, Valkány.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Iskolás fiuknak.

3—8 éves gyermekeknek való
gyermeköltöny fr. 3.25
„ köpeny fr. 5

Diszes kivitelben.

9—12 éves gyermekeknek
gambettaöltöny 5.50, köpeny 6 fr.

12—16 éves fiuknak
fiuöltöny 6 frt., fiuköpeny 7.50.

Dús választék férfiruhák, felöltők,
köpenyek, őszi öltönyök, téli kabátok,
városi és utazó bundákból.

Vizhatlan Loden esőköpenyek 8 frttól fellebb.

Szilárd kiszolgálás, határozott árak.
Mérték utáni megrendelések gyorsan,
pontosan és olcsón.

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár raktára

PÉCSETT,

Király-utca Bazárépület,
a városházával szemben.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - A. K. 25fr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé,
mely Kathreiner gyártási módja
által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri.
Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez
okból különbözik ezen maláta-kávé
minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legiz-
letesebb, legegészségesebb és legol-
csóbb pótkávé. Természetes tiszta
gyártmány egész szemekben, miért
is feleltelenül használható, az örölt
s ez ebből a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatástól vizsgálhatók tanúsága szerint gyakorta
idegen anyagokkal hamisítvák.

Elsőre csak harmadrészen, később félben adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi
kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden hástar-
tásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános
intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában,
azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb
erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a
legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége
érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az
értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a
közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon
látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék ma-
gukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem
szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalnukban.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.